

Pojejo tudi ženske

Kranj – Kulturi v delovnem svetu posvečajo v Iskri Elektro-techniki že vrsto let veliko pozornost. V pestri paleti dejavnosti zanimalo tudi moški pevski zbor, ki ga vodi Marko Studen, in sodi med najuspešnejše v kranjski občini. Živeti nastopajo na občinskih rednjih ter na številnih proslavah in drugih prireditvah v tovarni in zunaj nje. V kratkem, predvidoma bo le konec tega meseca s samostojnim koncertom obeležili desetoletnico dela.

Nekemu zboru Iskre se je v teh dneh pridružil že ženski. Trenutno imajo dvanaest delavk, vodi jih tako Marko Studen, vendar se žensko številno okrepiči tudi s pевci od drugod. Vabijo vse, ki bi se nadele pridružile, na vaje. Imajo na takem torku ob 18. uri v sejni sobi na mestnici Iskre na Laborah. Kulturni delavci v Iskri, predvsem pevci, pričakujejo, da se bo sčasoma iz teh zborov razvila kvalitetna ženska ansambel. H. J.

Prizor z uprizoritve Glavnika Fadila Hadžića v izvedbi kranjskega Prešernovega gledališča.

»Glavnik« v Prešernovem gledališču

Nova primera v kranjskem gledališču – Hadžićeva komedija bo prvič uprizorjena v Sloveniji

Kranj – V četrtek, 12. novembra bo Prešernovo gledališče uprizorilo svojo drugo letnino premiero. Tokrat bo kranjsko gledališče uprizorilo najnovješko komedijo Fadila Hadžića: »Glavnik«. Krstno uprizoritev komedije so spomladi uspešno pripravili v zagrebški »Komediiji«, nato je bila uprizorjena še na številnih jugoslovenskih održih. Znanega komediografa kranjski gledalci dobro poznavajo iz preteklih uprizoritev v kranjskem gledališču. Se dobro sta v spominu učinkovitosti komediji »Hitler v partizanih« in »Človek na polozaju«.

V najnovješji komediji se Hadžić posmehuje praznemu ljubosomu, nepotrebnim družbenim zapletom ter privatizmu v naših delovnih organizacijah. Učinkoviti »komedijski udarci« našim vsakodnevnim napakam so tudi tokrat temeljne značilnosti komedije »Glavnik«, ki bo pred slovenskim občinstvom prvič uprizorjena v Kranju.

Vsekakor je treba opozoriti, da postaja Hadžić vse bolj nepogrešljivi avtor v repertoarjih naših gledališč, saj so ga do danes igrali praktično na vseh poklicnih održih. Številne so

tudi uprizoritve med amaterskimi igralskimi družinami. Kranjski uprizoritelji so se »Glavniku« lotili nekoliko drugače kot je bilo sicer v navadi dosedanje uprizorjanje Hadžićevih komedij. Zato se nam obeta zanimivo in izvirno gledališko razmišljanje, ki se ni zadovoljilo s konvencionalnim pristopom do uprizoritev.

Kranjski »Glavnik« so pripravili: prevajalka Alenka Bole-Vrabec, režiser Iztok Tory, scenograf Sveta Jovanović, kostume, maske in revizijske je oblikovala Anja Dolenc, koreograf Andrej Valdes, glasba Aleš Kersnik in lektor Ludvik Kaluža. V uprizoritvi se nam bodo predstavili igralci: Tine Oman, Edka Oman, Rasto Tepina, Tina Primožič, Jelka Štular, Janez Dolinar, Jože Vunček, Alenka Bole-Vrabec, Barbara Lapajne, Vesna Janković in Staza Rautner. Oblikovanje plakata Cvetko Zlate.

»Glavnik« bo že druga abonmajnska predstava za odraslo publiko, gledališče pa jo bo vsak večer razen nedelje ponavljalo do vključno 19. novembra.

M. L.

Tretji Žirovski občasnik

Pobuda za izdajanje Žirovskoga občasnika, časopisa za kulturna in družboslovna vprašanja na Žirovskem, je bila izrečena pred dobrim letom. Osnovan je bil pri novo ustanovljeni literarni sekcijsi DPD. Sloboda krajevne skupnosti Žiri. Prva številka je izšla lansko jesen ob Žirovskem krajevnem prazniku, druga februarja letos ob spominjanju na Prešern. Pred dnevi smo dobili v roke tretjo številko, zajetno in bogato, ki jo spet odlikuje odlična likovna oprema. Okrog Žirovskega občasnika se zbirajo vse več pisana željnih in zmožnih ter likovno ustvarjajočih Žirovcev in prijateljev Žirov. Docela so že ovrgli pomisleke, da se Žirovski občasnik ne bo utrdil.

Tudi vsebinska zasnova se je zbijala. Žirovski občasnik postaja časopis za vprašanja, ki jih je moč razvrstiti v tri temeljne enote: aktualno, čisto literarno in likovno ter zgodovinsko.

Aktualni del obsega rubrike Tribune bralcov, Kronika in Aktualno v Žireh. Slednja tokrat vzbuja največ pozornosti. Mladi strokovnjaki pišejo o vprašanjih, ki so danes aktualna povsod v svetu. V kolikšni meri in v katerih pojavnih oblikah

se vse to izkazuje v Žireh. O inovacijah piše Milan Kopač, o stanju in možnostih predelovanja hrane v Žireh Miran Naglič, o gozdovih in lesu kot temeljni žirovski surovini pa Ida Filipič-Pecelin.

Osrednji del, imenovan Sredica, prinaša izbrane prispevke iz žirovskih literarne in likovne ustvarjalnosti. Ivan Potocnik piše o požaru in strašni povodnji leta 1926, objavljeni so dopisi in nasveti za izvajanje skladb letos umrlega Žirovskega zborovodja in skladatelja Antonia Jobsta, kako del mlade generacije doživlja in pojmuje svet ter svoj lastni položaj v njem v literarni obliki podaja Peter Mlakar. V likovni prilogi so z risbami predstavljeni žirovski slikari.

Domožnanstvu namenja Žirovski občasnik posebno pozornost. Tokrat južnemu obrobju žirovskih koline, krajem, ki so nekoč pripadali loškemu gospodstvu, žirovski župniji in kasnejši žirovski občini vse do prve svetovne vojne, v Rapalu pa so jih čisto umetno in nasilno odrezali od Žirovskega sveta. Danes v pravno-političnem smislu pripadajo idrijski ter logaški občini, gospodarsko in kulturno pa so še zmeraj in celo vedno bolj navezani na Žiri. Stike bi torej kazalo še okrepliti, saj pretirani ozir na občinske meje prej škodi kot koristi.

Dokumentarni del odmerja največ pozornosti jubileju dobračevskih gasilcev. Njegova teza pa je v postvarstvenem temeljev za bolj dokumentirano ter znanstveno temeljitejše pisanje o NOB in nastajanju ljudske oblasti na Žirovskem, ki se je doslej ob redkih izjemah preveč izgubljalo v priložnostnih zapisih.

Ob koncu je natresenih še nekaj drobtin.

Žirovski občasnik posveča izjemno pozornost svoji likovni podobi. Pri tem ne gre za vidno razkošje, ki bi prikrivalo vsebinske pomanjkljivosti, temveč za sorazmerno in tvorno združevanje literature in likovnosti, ki temelji na bogati tradiciji in živi moči žirovskega likovnega ustvarjanja. Likovno podobo tretje številke so oblikovali: poljska akademika slikarja in oblikovalca Jakub Erol in Marek Goebl, Tomáš Kržišnik in Helena Zorjan.

Žirovski občasnik se je torej vsebinsko in oblikovno utrdil, vendar ostaja vprašanje denarja. Pomoč dobiva iz vseh mogočih virov, vendar tako seveda ne bo šlo več dolgo naprej. Na vrsti je torej tudi njegova finančna utrditev.

M. Volčjak

Tržič – Razstavna dejavnost je v Tržiču te dni bogata kot že dolgo ne. V galeriji Kurnikova hiša razstavlja »Risbe iz mojega bloka« Jože Mally, v avli tovarne Peko so na ogled dela likovnih amaterjev iz Karlovca, v paviljonu NOB pa slike akademika Jožeta Trpina iz Ljubljane (na posnetku). Slikar se predstavlja z realističnimi, večinoma krajinskimi podobami, tu in tam pa njegova dela prestopijo v nadrealistično podobo. Foto: H. Jelovčan

Kreativnost Prešernovega gledališča v sezoni 80/81

Druga polovica sezone kranjskega gledališča intenzivna – Celotna sezona v glavnem kvalitetno izenačena in pestrata za gledalce in ustvarjalce

V drugi polovici sezone, že takoj v prvih dneh januarja je kranjsko gledališče nadaljevalo niz krstnih uprizoritev s »SVATBO« R. Šelige. Neumestni »problem«, ki so se pojavili ter kreirali popremiersko usodo predstave, ter pomisliki o smiselnosti predstav z gostujučimi poklicnimi igralci, niso mogli izbiti tiste visoke ustvarjalne kvalitete uprizoritev, ki se brez dvoma uvršča med temeljne ustvarjalne dogodke letosnjega leta pri nas in Jugoslaviji. Brez lažne skromnosti lahko gledališče ugotavlja, da gre za izjemno gledališki rezultat v vseh pogledih. Že samo napisano besedilo je dalo sluttiti odlično predstavo, uprizoritelji se s svojo ustvarjalno kreativnostjo dano priložnost v celoti izkoristili in ponudili gledalcu redko viden gledališki dogodek, ki ga odlikuje ostrina zastavljenih problemov, poetičnost ter sodobna kriza človeka v današnjem svetu opredeljena s komedijskimi izraznimi sredstvi ter močnimi toni tragedije. Morda je prav kranjska »Svatba« idealno spojila na eni strani literarno predlogo in na drugi strani gledališče. Verjetno se v Kranju niti dobro ne zavedamo, kako pomemben gledališki dogodek je podpisalo kranjsko gledališče.

Med predstavami, ki so v tej sezoni potrjevale kranjsko gledališče, sta gotovo »EMIGRANTA« S. Mrožka. Groteskno – črn humor avtorjevega zapisa je predstava dobro izkoristila ter se izognila cenemu humorju ali celo poenostavljenemu burkaštvi. Predstava brez slabega trenutka, ki izzareva disciplino in studioznost. Brez dvoma jo lahko uvrstimo med pomembnejše kranjske gledališke projekte preteklih let.

Vprašljivost repertoarnega izbora in delno uprizoritve se je izpostavilo ob uprizoritvi »ODLOČNE ZAHTEVE« B. Pečika. Besedilo je že ob študiju pokazalo rebra tiste dialoške in dramske enostavnosti, ki jo niti sama tema z vso silovito grozljivostjo posameznika znotraj birokratskega sistema ter ves trud uprizoriteljev ni mogel v celoti prekriti. Toda ponovno se je dokazalo, da komedija nastaja izključno skupaj s publiko. Osnovni cilj predstave, ob razkrivanju problema, sprožiti smeh v dvoranji, je bil v glavnem dobro dosežen. Upamo le lahko, da ne za vsako ceno.

Zaključek sezone je spel začeto verigo krstnih uprizoritev z lutkovno predstavo M. Logarja: »KVIK, ZABE RIG«. Besedilo samo ni vlgled posebne dramske inventivnosti, uprizoritev pa je k sreči z atraktivnim posegom v realni gledališki prostor, z vizualno učinkovitim in z rušenjem paravana, ter z dobro oblikovani in po dolgem času v Kranju tudi dobro izdelanimi lutkami nujno gledališko nadgradila dramalet. Predstava vsekakor ni plod skrinastne improvizacije in služnosti ampak dober rezultat resnega dela.

Kranjska gledališka sezona je bila tako zaključena. Umetniški svet gledališča je lahko ugotovil visoko raven posameznih uprizoritev, med katerimi je bilo nekaj resnično izjemnih kulturnih dogodkov, ki so lahko opozorili slovensko in širšo kulturno javnost na vitalnost kranjskega gledališkega kolektiva, ki se pogumno loteva tudi najzahtevnejših projektov. V bližnji preteklosti smelo zastavljeni cilji kranjskega PG, spremljanih v očeh mnogih z rezervo ter na žalost tudi z nekonstruktivnimi dvomi, so se v sezoni 80/81 še bolj potrdili ter opravili vizijo in potrebnost kranjskega gledališča tudi v takih ustvarjalno-organizacijskih ter repertoarnih ponavljajočih projektih, ki so bili še pred slabim desetletjem sicer spremljani s posebno ljubezniostjo, toda brez nujne širše družbene stimulacije (v mislih niso samo denarna sredstva), ki bi enkratnost nadomestila s stalnostjo. Pretekla gledališka sezona je brez dvoma najpomembnejša po ukinitvi poklicnega gledališča. Najpomembnejša glede na visoka ustvarjalna dejanja, upajmo da najpomembnejša tudi po tem, da se je mnenje »kranjsko gledališče je dobro tako kot je«, v svojih koreninah ozkega gledanja vsaj počasi začelo sočati z ustvarjalno kulturno dialektiko, ki v svoji vitalnosti (seveda če jo ima) ne prenese pozicije status quo. Pamet je tako še vedno predpogoj za pametne odločitve.

Zadnja gledališka sezona pomeni za kranjsko gledališče seveda veliko obveznost v prihodnje. To obveznost si je seveda zapisalo s svojim delom predvsem samo gledališče in ne na zadnje tudi publiko, ki iz leta v leto polni kranjsko gledališče. Dobra ustvarjalna atmosfera je mimo finančnih sredstev nujna, da bo gledališče vzdržalo svojo visoko zastavljeno usmeritev. Kljub skromnim delovnim pogojem bo svoje zastavljene cilje gledališče lahko realiziralo ob skrajni odprtosti za vse tiste pobude, ki bodo pomagale k še boljšim delovnim rezultatom. M. L.

Prijeten večer s Karlovčani

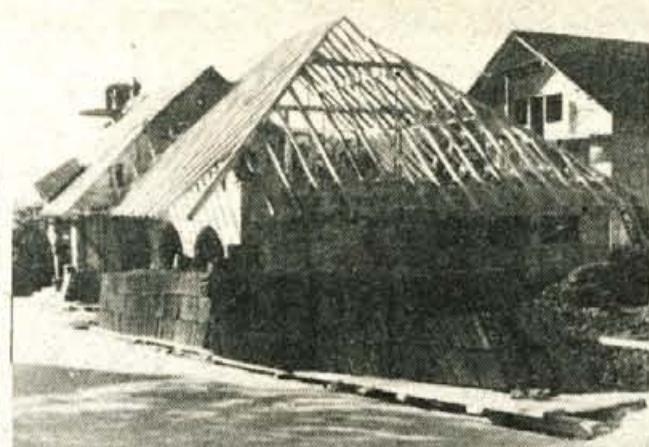
Tržič – Petkovo prvo srečanje Tržičanov s kulturnimi ustvarjalci iz hrvanskega Karlovca je dalo sluttiti, da bo sodelovanje, doslej z naše strani omejeno le na tovarno obutve Peko oziroma njen komorni zbor, sčasoma porušilo ozke ograde. Taka je bila želja gostov in gostiteljev, takton je dobila obljuba predstavnikov obeh strani.

Karlovčani so se predstavili najprej z deli likovnih amaterjev v avli Pekove tovarne. Ob tej priloki so povedali, da njihovo društvo združuje prek šestdeset članov, ki so imeli v letih kar skupaj ustvarjajo in nastopajo, že več kot stovajset razstav. Ne omejujejo se le na galerijski prostor, ampak s svojimi deli bogatijo tudi življensko okolje mestov, tovarne, trge, parke.

Razstava v Pekovi avli prikazuje prek petdeset stvaritev, ki predstavljajo, kot je dejal Janez Ster, vrhunc ustvarjalne kvalitete.

Pod gesmom »srečujmo in spoznajmo se« je otvoriti razstave sledil prijeten večer karlovške kulture. Z narodnimi in umetnimi pesmimi so nastopili pevci vokalnega oktetja Karlovac, zbor in tamburaši društva Josip Kraš ter mladi ansambel kulturnoumetniškega društva Rečica, ki je predstavil nekaj hudomušnih narečnih pesmi. Bilo je res lepo doživetje.

Tržičani bodo vrnili obisk, do katerega je prišlo predvsem na pobudo Karlovčanov, ta petek. Svoja sponzorstva bodo pokazali likovni amaterji, baletna skupina Mladinskega gledališča Tržič, bratje Zupan in člani kulturne skupine Pobratenje.

Prispevkom do družbenih prostorov — V pri Smledniku bodo vaščani sami uredili kjer se bodo lahko shajali ob raznih prijih. V objektu, kjer je tudi zbiralnica mleka, bodo vmes novembra uredili sejno sobo in sanitarije. V tem bo dobila prostor tudi mladina. Vsakogospod je prispevalo 1.500 dinarjev, opravili so več kot prostovoljnih delovnih ur, preostalo so krajevna skupnost, delovni organizaciji Donit ter občinska skupština. — fr

Trgovina v Gorjah — Letos je začelo SGP Gorenje iz Radovljice graditi novo samopostežno trgovino v Spodnjih Gorjah. Gradnjo finančira Specerija Bled in kot obljubljuje, bo nared 15. decembra letos. Trgovino gradijo poleg sedanja klasične trgovine, prostore sedanje trgovine pa nameravajo preurediti v skladilne prostore. — Foto: Jože Ambrožič

poroka Cerarjevih — Te dni sta praznovala 50-letnico skupnosti. Mirko, doma iz Radomelj, je že pred drugo svetovno vojno živel kot šolski upravitelj v Šoli na Koprivniku, nato pa v Ljubnem. Po vojni sta oba veliko pretrpela, Mirko Cerar je po svojih najboljših pomagal aktivistom v Ljubljani in okolici. Upokojil se je leta 1960 komercialni zastopnik Državne založbe. Z ženo že štirideset leta na Pokljuki. V zakonu so se jima rodili štiri otroci, danes pa sedem vnukov. Oba sta še čila in zdrava in pravita, da je zdravilo za dolgo in zdravo življenje nenehno delo. — Foto:

ESCEVALEC VUČKO 17 Jelo Peternelj

DEFICITARNI NAUK

Izbira pravega poklica je za slehernega človeka odločilnega, življenjskega pomena. Pri tem imajo nemalo vpliva starši, ki naj bi skupaj z učitelji in družbo nasprok poiskali mlademu človeku takšno študijsko usmeritev, v kateri bo uspeval, ki ga bo veselila, v kateri bo našel največ zadovoljstva.

Otroka je treba zgodaj pripravljati na poklic, zgodaj in stalno opazovati njegovo nagodenja. Otroku je med drugim tudi zgodaj ali vsaj pravočasno treba povedati, kakšne poklice družba najbolj potrebuje, kaj bo lahko dobil zaposlitev, kaj bo delal, koliko bo zaslужil. Z otrokom je treba govoriti preprosto, odkrito in pošteno, kar nam je včasih doma ali v šoli kar malce težko. Tako globoko smo zaplavili v vsakdanje izrazoslovje, ki nam ga ponuja dnevni tisk, da je včasih že smešno. Smešno je, da so strojevodje zdaj v usmerjenem izobraževanju »tehniki za vleko«, smešno je, da so kovači »oblikovalci kovin in tako dalje. Smešni smo tudi mi sami, če se kar naprej napenjam pred otroki z »deficitarnimi« in »suficitarnimi« poklici.

»Otrok moj, kaj želiš postati?«

»Slikarka bom.«

»Nikar! Poklic slikarke je suficitaren.«

»Kakšen!«

»Su-fi-ci-ta-ren!«

»Kaj pa naj bom, po twoje?«

»Pošči si kakšen lep, deficitaren poklic.«

»Kaj pa delajo deficitari?«

»Saj ne razumeš. Deficitaren poklic je tisti, ki je redek, ki se ga družba razveseli... Postani, recimo, ključavnica.«

»Kaj pa delajo deficitarne ključavnice?«

»Ja... delajo, že, delajo... hm... Takoj dobū službo in dobro zaslужiš, kot slikarka pa niti na kolenih ne izprosiš službe. Preveč jih je...«

»Zakaj pa ključavnica ni?«

»Ja... Premalo se odločajo za ta lepi poklic...«

»Nehaj že! To ni noben pameten odgovor! Nehaj že s svojo deficitarnostjo in sufi... ali kaj že je in povej po pravici, da so ključavnice pri delu umazane, da delajo z rokami in da tega poklica ljudje sploh ne cenijo. Predvsem pa me nehaj gnijaviti s to twojo deficitarnostjo in sufi... deficitarnostjo, ki je trapast, grd in odbijajoč izraz. Ali pa nam vi starine, kupite slovar tujk, da bomo z njim pod roko hodili med vami in prevajali, česar po slovensko ne znate več povedati...«

Preveč jih je...«

TOVARISI, ČESTITAM DOBRO STE OPRAVILI...

Jubilej partizanske poti

Kranj — Letos mineva 20 let od trasiranja in ureditev Gorenjske planinske partizanske poti, ene najdaljših slovenskih planinskih transverzal, za katero so se dogovorili v gorenjskih borčevskih in planinskih organizacijah s Planinskim društvom Kranj na celu. Kranjsko društvo je takrat operativno izprelijalo zamisel, saj so njegovi člani v 14-dnevnom neprekinitjem pohodu trašo poti urejevali in markirali. Pobudnik za ureditev Gorenjske planinske partizanske poti je bil pokojni revolucionar, aktivist, družbenopolitični delavec in planinec Andrej Brovč. Skupaj z njim so nameravali kranjski planinci letos skromno proslaviti ta jubilej, vendar

Črtomir Zoreč

POGOVORI O TRŽIČU,

NJEGOVIH KRAJIH IN LJUDEH

(22. zapis)

Nekaj dostavkov in popravkov glede na prejšnji, 21. zapis o Kovoru:

Ko sem bralce prosil, naj mi še kdo od njih pove za boljšo razlagu izvora krajevnega imena, me je prijazen Kovorjan opozoril na moribitni izvor imena v številnih kalih, ki jih na kovorskem zemljišču ne manjka.

Kal je navadno plitvejša kotanja s stječo vodo, a primerno za napajanje živine. Kal pa je tudi lahko ledinsko ime za razmočen, močviren kraj, največkrat pod kakim pobočjem.

Sveda pa je težko najti iz kala izpeljanko za kov ali celo za Kovor. Vsekakor ostaja vprašanje še vedno vprašanje: le od kod to zanimivo, močko zveneče krajevno ime — Kovor?

POMNIKI NOB

Drugo, kar moram izpopolniti, pa je omemba vzroka za ustreljenih desetih talcev domačinov sredi vasi. Dne 15. julija 1942 je patrulja Prvega bataljona Kokrškega odreda ustrelila izdajalca, župana Ernesta Lukanca. Spomenik (trovrha naravna skala) tem desetim talcem je postavljen na novem delu vaškega pokopališča. Napis pove: Postoj tovariš, spomni se mrtvih, ki tu počivajo. Na tem mestu je dne 16. 7. 1942 okupator pobil 10 talcev. Njihova smrt je rodila novo življenje. —

Skupni vaški pomnik NOB v Kovoru.

Vklesana imena (Bergant Ivan, Pristov Stanko, Debeljak Jože, Fajfar Ivan, Orešnik Franc, Lavička Bohuslav, Oman Leopold, Oman Franc, Ambrožič Franc in Dolinar Avgust) bodo v spominu vaščanov trajno živelji. — Kako je med ubite talce prišel tudi znatenitni tržički lekarnar-zgodovinar Bohuslav Lavička, bom še pisal, ko se z zapisi do takem Tržiču samega in znanih Tržičanov.

Razvalina gradu Guttenberga nad Bistrico pri Tržiču — take je videl že stari Valvazor (bakrorez v Slavi vojvodine Kranjske, 1689).

kem reliefu (bron), vsak na eni strani plošče. Zares poseben, izviren nagrobnik. Moral ga bom kdaj pokazati tudi v podobi, že zaradi tistega majorja izpred poldrugega stoletja v celotni tedanji vojaški mondu!

STOLETNI KOSTANJI

V isoki kostanji, na kakršne pač ne naletiš vsak dan, kipé nad vasico Hugo pri Kovorju. Kakih 20 m v višino. Štirje so taki velikani. Obseg največjega je kar 5 metrov. (Premer stebel v višini prs je 160 cm). Vsekakor kostanji na Hudem nad Kovorjem pri Tržiču sodijo med naravne spomenike Slovenije. — Le to je ljubiteljem starih dreves žal, da prav domač kostanj prerad privablja strelo in je zaradi tega podvržen ranam v deblu in okleškom na vejah. Visoka so res, košata pa ne. Bržas je to posebnost kostanjevih dreves?

ALPETOUR

TOZD Potniški promet Kranj
TOZD Remont Kranj

Na podlagi sklepa DS objavljamo javno pismeno licitacijo rabljenih osebnih vozil, ki bo v sredo, dne 18. novembra 1981 ob 10. uri v prostorih ALPETOUR TOZD Potniški promet Kranj, Komunalna cesta PRIMSKOVO

Licitacija bo za naslednja osnovna sredstva:

tip vozila	leto proizvodnje	izklicna cena	stanje
1. CITROEN CX 2400 klima	1978	148.000 + p. d.	nevozen
2. FIAT 132 GLS-5	1977	68.000 + p. d.	vozen
3. FIAT 132 GLS-5	1977	75.000 + p. d.	vozen
4. CIMOS GSX 1,2	1978	40.000 + p. d.	vozen

Ogled vozil je možen dne 18. novembra 1981 od 8. do 9. ure. Polog kavcijske v višini 10 odstotkov od izklicne cene pa na dan licitacije od 9. do 10. ure.

Prodaja vozil je po sistemu video – kupljeno.

Kupnino mora kupec poravnati v roku 8 dni.

ALPINA ŽIRI

TOZD Plastika Žiri, Stara vas 23

objavlja javno licitacijo
za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

- stroj za vlivanje PU podplatov Canon, izklicna cena je 600.000 din
- stroj za vlivanje PU podplatov Canon, izklicna cena je 400.000 din
- stroj za vlivanje PU podplatov Desma, izklicna cena je 1.200.000 din
- stroj za vlivanje PU podplatov VTE, izklicna cena je 800.000 din
- stroj za vlivanje PU podplatov VTE ALPINA, izklicna cena je 1.300.000 din
- stroj za barvanje podplatov MONTEGRACO, izklicna cena je milijon dinarjev
- dva stroja za obrez podplatov

Javna licitacija bo 24. novembra 1981 od 10. do 12. ure na dvorišču delovne organizacije Alpina.

Ogled osnovnih sredstev je možen eno uro pred pričetkom licitacije. Interesenti morajo pred začetkom licitacije položiti 10-odstotno kavcijsko – varčino od izklicne cene.

Prometni davek plača kupec.

GIP GRADIS LJUBLJANA
TOZD Lesno industrijski obrat
ŠKOFJA LOKA, Kidričeva 56

Objavlja prosta dela in naloge

ZAHTEVNA TAJNIŠKA OPRAVILA

Pogoji:

- dokončana srednja administrativna šola,
- 2 leti delovnih izkušenj

Delo se združuje za določen čas (nadomeščanje delavke za čas porodniškega dopusta) s polnim delovnim časom. Poskusno delo traja en mesec.

Pismene prijave sprejema kadrovska služba Gradis, TOZD LIO, Škofja Loka, Kidričeva 56 do 15. dne po objavi.

Kandidati bodo pismeno obveščeni v 15 dneh po odločitvi komisije za delovna razmerja.

ALMIRA
Alpeka modna industrija
RADOVLJICA

Odbor za delovna razmerja pri TOZD Proizvodnja pletenin objavlja prosta dela in naloge:

VODJE KEMIČNE ČISTILNICE
VZDRŽEVALCA COTTON PLETILNIH STROJEV
MEHANIKA V MEHANIČNI DELAVNICI
KUHARICE

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pod 1. – srednja strokovna izobrazba apreterske ali tekstilne kemijske usmeritve – praksa za želeno
- pod 2. – srednja strokovna izobrazba tekstilne oziroma tehnične usmeritve ali poklicna šola splošno-ključavniciarske usmeritve in 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
- pod 3. – poklicna šola strojno-ključavniciarske usmeritve ter 1 leto delovnih izkušenj na vzdrževanju vodovodnih in pnevmatskih naprav, obvladovanje elektro in avtogenega varjenja
- pod 4. – poklicna šola kuharske usmeritve, praksa za želeno, opravljen tečaj o higieniskem minimumu

Vsa razpisana dela se združujejo za nedoločen čas, s 3-mesečnim poskusnim delom. Nastop dela je mogoč tako.

Zainteresirane kandidate vabimo, da pošljemo vloge z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev na naslov: Almira, alpeka modna industrija Radovljica – Jalnova ulica 2, odbor za delovna razmerja TOZD Proizvodnja pletenin Radovljica. Razpis velja do zasedbe del. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po izboru.

RUDNIK URANA ŽIROVSKI VRH
v ustvarjanju
GORENJA VAS – TODRAŽ

Komisija za delovna razmerja objavlja oglas za sklenitev delovnega razmerja delavcev za nedoločen čas s polnim delovnim časom in vabi k sodelovanju kandidate za opravljanje del:

1. VODENJE IN KOORDINIRANJE NABAVNE SLUŽBE
2. ELEKTROMONTAŽNA IN ELEKTROVZDRŽEVALNA DELA
3. DELA ČUVAJA

1 delavec
2 delavec
1 delavec

Pogoji:

- pod 1.
- visoka izobrazba ekonomske ali tehnične smeri,
 - aktivno znanje najmanj enega tujega jezika,
 - poznavanje zunanjetrgovinskega poslovanja – ZT registracija,
 - do 5 let delovnih izkušenj

pod 2.

- KV elektrikar – jaki tok,
- do 5 let delovnih izkušenj,
- jamsko in izmenško delo,
- uspešno opravljen zdravniški pregled,
- poskusno delo po pravilniku,
- odslužen vojaški rok

pod 3.

- končana osnovna šola,
- vozaški izpit B kategorije,
- starost do 40 let, izmenško delo,
- prednost imajo kandidati – gasilci,
- ostali pogoji po zakonu,
- uspešno opravljen zdravniški pregled

Objavljena dela se opravlja v Žirovskem vrhu – Todraž pri Gorenjski vasi.

Komisija bo obravnavala samo popolne vloge, t. j. z dokazili o izpolnjevanju pogojev.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljete v 15 dneh po objavi oglasa na gornji naslov.

O izbiri bodo obveščeni v roku 30 dneh po izbiri.

Osnovna šola
PLANINA KRANJ

Razpisna komisija razpisuje dela in naloge
RAVNATELJA

Kandidati za razpisano delovno nalogo morajo poleg splošnih zakonom določenih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- pedagoška izobrazba in najmanj 5 let uspešnega dela, na vzgojno-izobraževalnem področju,
- strokovni izpit
- družbenopolitična aktivnost,
- moralno-etična neoporečnost,
- organizacijske in vodstvene sposobnosti

Mandat traja 4 leta.

Prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 20 dneh po objavi razpisa na osnovno šolo Planina Kranc, Tončka Dežmana 1, z oznako na ovojnici »za razpisno komisijo«.

SOZD

ALPETOUR

Škofja Loka TOZD Potniški promet Kranj objavlja na podlagi sklepa komisije za delovna razmerja naslednja prosta dela oziroma naloge:

8 VOZNIK AVTOBUSA
s stanovanjem v Kranju ali bližnji okolici

1 VOZNIKA AVTOBUSA
s stanovanjem v Duplejah ali bližnji okolici

1 VOZNIKA AVTOBUSA
s stanovanjem v Bašlju ali bližnji okolici

1 VOZNIKA AVTOBUSA ZA LITOSTROJ
s stanovanjem v Čemšeniku ali Sentgotartu oziroma bližnji okolici

Pogoji:

- poklicna šola za voznike motornih vozil in izpit D kategorije, 2 leta delovnih izkušenj kot poklicni voznik motornih vozil. Poskusno delo 3 mesece.

Za vsa navedena dela se sklene delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pismene ponudbe z dokazili sprejema kadrovska služba v Kranju. Konec c. 5 – 15 dni po objavi. Kandidati bodo o izidu obveščeni v 10 dneh po izteku prijavnega roka.

Istočasno razveljavljamo oglas za prosta dela oz. naloge avtobusnega sprevodnika v Bohinju, ki je bil objavljen dne 30. 6. 1981.

G je zrasel v šestico

Kranj - »No, kako se reče?« je dejala tovarišica Saša Marinčkova, ko sem stopila v prvi c kranjske osnovne šole Stane Zagar. »Zdravoo!« se je oglasilo in šestintrideset parov radovednih oči se je zastrmelo

Presnete množice in ta nova matematika!

vame. »Nas boš slikala?« Fotografski aparat je bil v hipu najpomembnejši objekt njihovega zanimanja. »Boš mene? Mene! Mene!«

Seveda sem slikala. Enega, dva, sklonjena nad matematično nalogo, potem pa... Vse skupaj, prav? Uh, kakšen čebelnjak!

Sedla sem k Denisu, skodranemu dečku, da ne bi motila učne ure. »Kako ti je pa ime?« me je vprašal. »Helena.« »Jaz sem pa Denis.« »Jaz pa Klemen.« »Maja!« so hiteli pripovedovati tudi drugi. Neverjetno, kako hitro smo se sprizateljili.

»Pri tovarišici Saši je lepe kot pri razredni, mi je zaupal Denis. Ni znal ali hotel razložiti, zakaj. Uganila sem. Zato, ker je prijazna, vedno nasmejana, pripravljena za žalo in pomoč. Ker jih ima rada. Pri njej lahko tudi klepetajo, se igrajo, skrijejo za omaro, sedejo ali ležejo na tla.

»Trudim se, da bi jim bilo podaljšano bivanje v šoli čim bolj prijetno,« mi je dejala v trenutku miru. »Želim, da so sproščeni, veseli, saj navsezadnje od jutra do pol treh, ko pridejo ponje starši, res ne bi mogli zdržati prilepljeni na stolih. Resnost zahtevam le pri učni urki, ko pišemo domače naloge, beremo, utrjujemo snov.«

Podaljšano bivanje se začenja ob enajstih, ko je konec rednega pouka. Pol ure imajo otroci časa, da se sprostijo, si umijejo roke in pripravijo za kosilo. »Danes ni bilo dobro,« se je namreč Denis. »Juha s krompirjem in klobaso (hrenovko). Ja, puding je bil pa dober. Rumen.«

Medtem ko otroci pišejo matematično nalogu – v petek so jemali število pet – si ogledujem razred. Prav prijetno je. Mize so stisnjene v dve vrsti, ob omari je peskovnik, na steni pa polno risibic: grobovi ob

tudi že vse! Tovarišica, ali lepo pišem? so se hiteli oglašati tudi drugi. Lotili so se risanja, sedli k škatlam z igracami, ki jih je tovarišica postavila v signalni prostor med obe vrsti klopi, in čakali »počasneže.«

Na hodniku, kjer imajo čevlje in vrhnja oblačila, je nadvse živahno. Prelivajo se, vsi vprek kričijo in se veselijo iger na prostem. »Tovarišica, tovarišica, sem lahko v prvi vrsti?« Kolona po dva in dva počasi dobiva podobo. Tri deklice me hočejo držati za roko. Kar nerodno mi je. Hkrati pa premišljujem, kako sramljivi otroci smo bili nekdaj mi in da vrtec res ni slaba stvar.

Kača se nekajkrat pretrga, preden pride na igrišče. Najbolj živahni dečki brž določijo golmanja in se zapodijo za zogo, drugi se lovijo ali igrajo nekaj tenisu podobnega, večini deklic pa se nič kaj ne ljubi. Potem jih tovarišica le navduši. Slepota miška mora po čivkanju ugotoviti, na čigava kolena je sedla. Tudi »kužek menja utico« je nadvse zabavna stvar.

Blizu dveh je že ura. Nazaj v razred bo treba. zadnje pol ure rišejo žabe in kače, ki so jih prejšnji dan videli v lutkovnem gledališču. Boban je narusal kor motorni čoln, čeprov ga, kot mu je očital Klemen, v igri sploh ni bilo. Pa saj je vseeno. »A sem bil priden?« vpraša tovarišica, ko mamica pokuka v razred.

dnevnu mrtvih, hranilniki pikapolonice, cvetje, drevesni listi v jesenskih barvah, odtisi rok, rdeči, modri...

Še slovenska naloga: ena stran črk G pa prepis besed iz berila: GLAS

Čiv, čiv, ugani, kdo sem!

GRLO, GOVORIM... Škilim v zvezke. Nekateri pišejo lepo zaobljene črke, Gregorjeva pa so suhe, podobne šestici. Kaže, da mu ne ležijo, samo po tri je spravil v vsako vrsto.

Zarko je prvi končal in ponosno pokazal zvezek tovarišici. »Jaz sem

Klopi so vse bolj prazne. Petek je in takrat starši običajno pridejo že ob pol treh. Tovarišica Saša si nevidno oddahne in prizna, da mož in sin včasih nosita posledice njene zadržanosti v šoli. Jaz pa ugotovim, da tovarišica sploh ne bi bila, čeprav so otroci čisto »fletni.«

H. Jelovčan

Pokljuka se dolgočasi

Na Pokljuki je Šport hotel zaprt, vse leto obratuje le penzion pri Mari – Več ali manj dolgočasno za obiskovalca, ki prihaja po kopni cesti na Pokljuko

Pokljuka – Zelo mrzli so že dnevi na Pokljuki, čeprav sončni kot v dolini. A še v sončnem opoldnevu zebe do kosti in v zraku se že čuti, da bo zdaj zdaj nasulo snega do kolen in še čez.

Mrlja Pokljuka, tihia in spokojna, čaka snežno zimo, metete in visoke zanete, ki jih sonce ne bo pobralo tja do maja ali junija. Vsako zimo je tako, vsako zimo zapade veliko snega, ki se tu najbolj trdovratno upira sončnim žarkom.

Edino gostišče, ki je na Pokljuki odprt, je penzion pri Mari.

sto metrov makadama. Prav zdaj napeljujejo tudi telefonske kable in tako bo Pokljuka bogatejša še za telefone.

Zal pa se je spet treba pritožiti čez hotel, ki je današnjim obiskovalcem dvakrat zaklenil vrata. Sport hotel je zaprt, uradno in nepreklicno, z obrazložitvijo, da ga obnavljajo. Rea je, da se vidi, da mu v notranjosti belijo stene, žal pa je res tudi, da ostaja pokljuški nebotigatreba in nebogljencen še naprej. Kljub vsej svoji imponantnosti, ki mu je pač ne moreš odreči, ostaja siromaček v poplavu izgub, ki mu jih pišejo iz leta v leto. Od debelih spisov analiz, sanacij, zasilnih, prisilnih uprav, pritožb, zahtev, potreb, usmiljenih pogovorov in upov, da ga prevzamejo bogatejši blejski ali bohinjski hoteli, ni očitno ostalo ničesar več. Kot v posmeh so zaprašeni načrti njegovih gospodarjev, da kanijo za pokljuškega mogotca urediti poleg hotela tudi nekakšno zdravilišče z apartmajami in kot v posmeh so gore papirnatih sanacij. Sport hotel ne gre in ne gre v promet, pa naj ga prevzemajo najbolj sposobni in domiselni direktorji. Zguba na zgubo!

Ce bi se postavili na bolj realna tla bi rekli, da sredi Pokljuke takšnega osamljenčka, ki ponuja parket pa bazen pa viski v disco klubu, nikakor ni treba. Smučarji, ki prihajajo pozimi, so v »pancerjih«, in jim na parketu spodrsne, poletni gostje pa so starejših let in si želijo stezic, miru in jom je kaj malo mar za bazen s toplo vodo. Ce bi hoteli, da na Pokljuko drvijo mlajše družine, bi nujno potrebovali poleg hotela vsaj nekaj konj in hlevov, gugalnice, peskovnike, športna igrišča. Skratka:

GLASOVNA ANKETA

Sorica in Škofja Loka nimata Groharjevih del

Mojstru impresionizma, slikarju sončne svetlobe Ivanu Groharju, so preteklo nedeljo v rodni Sorici odkrili spomenik ob 70-letnici njegove smrti. V rojstni hiši so odprti preurejeno muzejsko zbirko. Sorica je postala še bolj vabljiva za obiskovalce.

Ob nizu prireditiv, ki so se te dni v Groharjev spomin vrstile v škojeloški občini, posebej ob srečanosti v Sorici, se je pokazalo: ne rodna Sorica ne Škofja Loka, v kateri je Grohar v zadnjih letih svojega življenja postal pravi slikar domače zemlje, nimata najboljših Groharjevih del, slik, po katerih ga danes predstavljamo in poznamo.

MARJAN PETERNEJ iz Sorice, predsednik odbora za postavitev Groharjevega spomenika

»Želja Soričanov, da vas dobi Groharjev spomenik, je stara več kot dvajset let. Do pobjude je prišlo leta 1960, ko je Franc Gačnik v župnišču uredil prvo zbirko. Letos, ob 70-letnici slikarjeve smrti, je pobudo okrepilo Muzejsko društvo iz Železnikov, ki ima v svojem delovnem programu tudi postavljanje spominskih obeležij pomembnim rojakom. Da imamo danes v Sorici Groharjev spomenik, ima veliko zaslug muzealec Niko Žumer iz Železnikov. Brez dvoma pa nam je akcija uspela zaradi složnosti odbora in podpore Soričanov, posebej mladine ter seveda tudi zato, ker Grohar zavzema v slovenski kulturi pomembno mesto. Zdaj, ko je spomenik Groharju postavljen, si bomo prizadevali, da v Sorico dobimo katero od znanih Groharjevih slik.«

FRANC NOVINC, slikar, predsednik Združenja umetnikov Škofje Loka

»Pobudo Soričanov in Muzejskega društva iz Železnikov o postavitvi spomenika Groharju je naše združenje takoj podprlo in v odbor imenovalo svojega predstavnika. Spomenik je oblikoval član našega združenja, kipar Tone Logonder. Delal je povsem

samostojno, saj njegova zaseba dela sega daleč nazaj v leta in združenja še ni bilo. Ogledal se si prenovljeno muzejsko zbirko Sorici, ki Groharja ne more edvito predstavljati, saj so razstavljeni le dela iz njegovega zgodnjega obdobja. Sorica bi morala dobiti katero od njegovih znanih slik. Veliko teh je nastalo Škofji Loki. Poiskati mestne poti, da se bodo ta dela vrnil okolje, v katerem so nastala. Podoben prizadevanj bodo morali biti deležni tudi drugi zbirki, kot na primer pokojni Sedmec Žirov pa Mihelič, ki je le imel željo, da svoja najboljša delna pokloni Škofji Loki, in Stupen. Izdelati bi morali trden program in se zavzeti za njegovo uresitev.«

TONE GOLJA iz Davča Groharjev sorodnik

»Lep je zame današnji dan. Ni bilo dano, da bi Groharjev poznal, saj je umrl, preden sem se rodil. Oče, ki mu je bil Groharjev stric, mi je veliko priporovedoval. Prihajal je v Davča, očetovi sestri Mariji. Nekaj je ostal, delal in spet odšel. Še je živel, mi je pravil oče, lastnik prihajal. Slike je imel našega skrinjini, ko je umrl, so jih razgubile, nekaj so jih razstavljali. Vedelo se je že tedaj, da je živel, da bo tako pomemben, nujni slutil. Njegovi sorodniki danes nimamo nobene njene slike.«

M. Volk

Sport hotel na Pokljuki je zaprt. – Foto: D. Kuralt

bilo bi bolje, ko bi bila na mestu hotel danes večja brunarica.

A zdaj je, kar je in žal mora biti. Poleg hotela je še depandanso Jelka, ki je tudi zaklenjena in zapuščena, kajti tako kot hotel tudi za depandanso velja, da so vzdrževalni stroški izjemno visoki, če v hotelu ni gostov.

Današnja pokljuška predzimska slika pa ne bi bila popularna, ko ne bi omenili edinega gospodarjev, da kanijo za pokljuškega mogotca urediti poleg hotela tudi nekakšno zdravilišče z apartmajami in kot v posmeh so gore papirnatih sanacij. Sport hotel ne gre in ne gre v promet, pa naj ga prevzemajo najbolj sposobni in domiselni direktorji. Zguba na zgubo!

ali domačo hrano ali pa si pravi penzion. Gostilne ima devet sob s sanitarijami, največ pa je vsekakor, da vam Prnikoli ne bodo dejali: nimamo.

Na Pokljuki vendarle ni vse črno, kot se zdi. Zdaj so uredili odpadke, zdaj se pozimi vedno, co zaostankom, plužijo.

A navkljub vsemu odrhajočem razočaranju. Razočaran nad da je Pokljuka še vendo takšna, je bila pred leti, z majcenimi, majhnimi pridobitvami. Že res je morda bolje, da je nismo natrpravili hoteli in da se miru željni uporabniki dočutijo. Vendar je ostala pozabljenja. Že kraj maja vlečnica, ki vsako leto žanje ob hotelu, je zgovoren daleč bi bilo lahko drugače ... D. Ku-